

La Veu de Benicarló

Sefmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 14 de març de 2003 • Núm. 376 • Any IX • 0.75 Euros

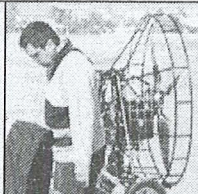

ESTUDI Els joves passen de la religió

Dades clarificadoras

Presentada
la nova
Programació
Cultural

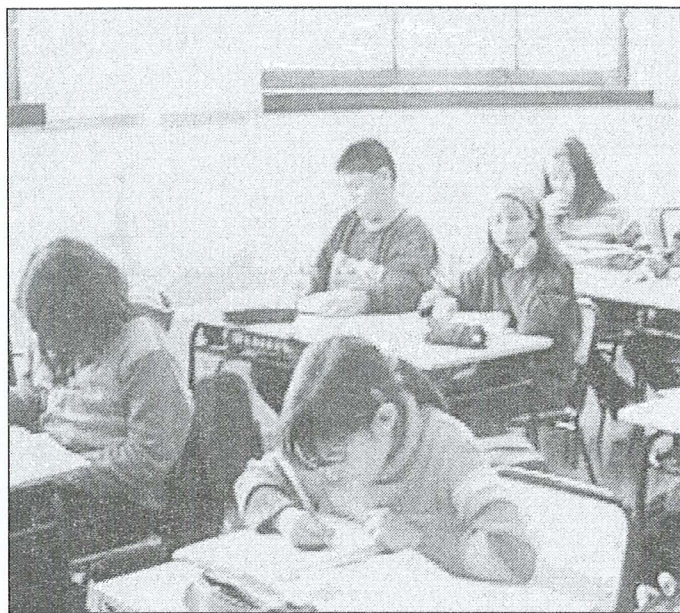
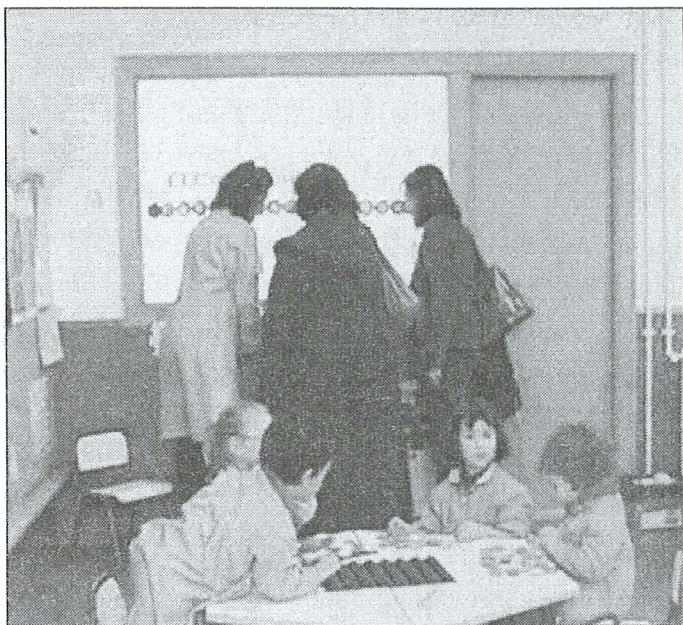
Mor un home
en caure d'un
ultralleuger

Cavalcada del
ninot i crida: les
falles ja són ací

Els joves de la diòcesi passen

La immigració en l'ensenyament primari fa perillar l'assignatura de religió.

TEXT: redacció

FOTOS: Il·luisa garcia

L'ensenyament religiós va cada dia a menys, el canvi en el estil de vida, en el pensament i la moral han fet que la religió siga actualment un aspecte de la societat modera que els joves no troben a faltar. De fet, les classes de religió o ètica avui en dia son preses pels estudiants com assignatures sense cap valor acadèmic i que el solventa la papereta per no haver de fer campana. Els fets, com era d'esperar, preocupen i molt a l'església catòlica que en treure xifres al territori de la diòcesi ha posat el crit en el cel.

Segons la l'estadística diocesana d'ensenyament religiós que ha preparat el Bisbat de Tortosa les xifres d'aquest decreixement són força alarmants al territori

de la Diòcesi (nord de Castelló i Terres de l'Ebre), però quan a aquests aspectes se li sumen l'arribada massiva d'immigrants tot plegat comença a ser preocupant per l'Església. La vinguda de ciutadans de l'est, d'amèrica del Sud i del nord d'Àfrica està canviant el mapa religiós del territori de la diòcesi, de moment, a l'escola.

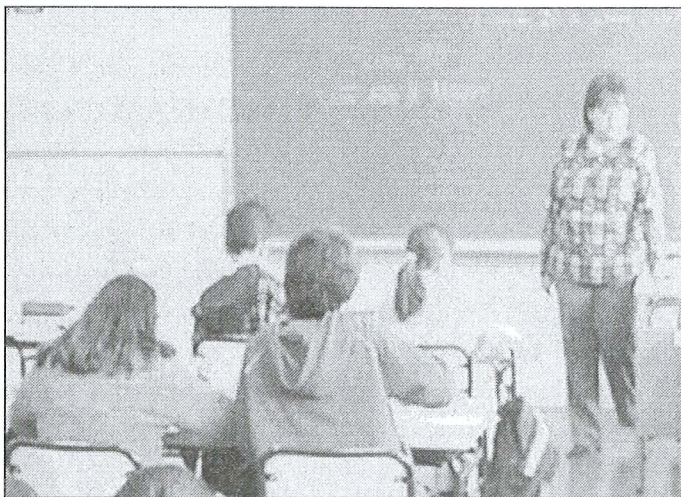
En aquest sentit, establirt

una comparació amb el curs passat s'obté que mentre a ESO els percentatges no han variat, en Primària i Batxillerat el percentatge d'alumnes que reben ensenyament religió ha baixat en només un punt respecte de l'any passat i tres respecte de l'anterior, sent actualment del 68, 8%. Segons el delegat diocesà d'Ensenyament, Mn Josep Tomàs això és degut a que "en Primà-

ria hi han més de 500 alumnes d'altres religions mentre que en Batxillerat és una àrea sense valor acadèmic". Precisament només el 21,24% dels estudiants de Batxillerat dels instituts públics ha escollit durant aquest curs l'assignatura de religió.

Però ta i com avançàvem la incidència de la immigració és important i dels 19.214 alumne matriculats als centres de la demarcació del Bisbat són 16.403 els que reben aquesta assignatura, per contra la resta practiquen altres o cap religió. Concretament en xifres 535 són musulmans, 73 evangèlics, 89 ortodoxes i un jueu, mentre que 2114 no estudien cap religió.

En aquest sentit, el nombre d'estudiants musulmans ha augmentat de forma molt notable en només un any passat de 341 a 535. El de les altres s'ha disparat.

Presenten la programació cultural

L'ajuntament de Benicarló va presentar la setmana passada la programació teatral per a la temporada de primavera.

TEXT: noemiOMS

FOTOS: Iluïsa garcia

Segons el regidor de cultura, Francisco Flos, es tracta "d'una barreja entre teatre professional i teatre amateur" ja que es pretén "donar protagonisme a les tres escoles de teatre de la comarca". Concretament s'oferiran un total de dotze produccions teatrals, entre les quals destaquen molt especialment "Los Cabezaglobo son felices su parque eólico" de la companyia Esteve i Ponce que es representarà el dia 22 de març a les

22:30 en l'Auditori Municipal, "La Pasionaria" de Bambalina titelles que es

representarà el dia 2 de maig a les 22:30 i "Miguel Hernández" de Teatre Meri-

dional que es representarà el 15 de maig en l'auditoria. Per altre costat, l'organisme autònom de cultura també ha volgut col·laborar en la promoció de les activitats de la Peña Amics que periòdicament ofereix un espectacle d'humor a càrrec d'algun dels protagonistes del Club de la Comèdia. Quant a les obres que representaran les companyies de la comarca destaca "La zapatera prodigiosa" del grup de teatre La Escalera, "Obsessions de Woody Allen" de Diabolus i la Venjança de don Mendo de l'Escenari.

Nova web de Salvem la Tossa

L'Associació Salvem La Tossa a Internet, tenim la satisfacció de presentar el nou disseny de la web.

TEXT: salvemlatossa

Coincidint amb el primer aniversari de la presentació oficial de la seu de l'Associació Salvem La Tossa a Internet, tenim la satisfacció de presentar el nou disseny de la web. L'associació des del seu naixement ha sigut fidel al mateix principi: informar sobre la problemàtica del projecte de macrourbanització al voltant d'un camp de golf que una promotora, amb la complicitat de l'Ajuntament de Benicarló, pretén instal·lar al paratge de La Tossa. Fidels a aquest principi present en totes les activitats de l'associació, en el

desenvolupament de la nova web s'ha ficat especial atenció en aconseguir que el visitant dispose d'un accés ràpid, senzill i comode a tots els continguts.

La web, que incorpora una pàgina d'inici creada amb les més avançades tècniques publicades en el camp de la usabilitat, s'ha desenvolupat utilitzant exclusivament software lliure. Podeu ampliar la informació sobre el nou disseny a la mateixa web. Lamentablement, la web encara incorpora en totes les pàgines el comptador de dies transcorreguts sense repostada de l'alcalde de Benicarló a la carta

oberta que se li va remetre. I en són ja 365.

CARTA OBERTA

Ara fa un any es va remetre una carta oberta al senyor alcalde de Benicarló on es tractaven temes de gran importància per a tots els veïns de la nostra ciutat. En la carta es demanava saber quines eren les raons que impulsaven a l'Ajuntament a promoure la destrucció del paratge de La Tossa per acabar instal·lant una macrourbanització amb un camp de golf.

Voliem saber, de primera mà, quins arguments tenia l'equip de govern per recol-

zar aquesta iniciativa que s'ajusta als interessos particulars d'una promotora. Ha passat un any i encara no es coneix quina és l'opinió de l'alcalde ni de l'equip de govern. Únicament tenim els indicis de les seues accions i les declaracions d'algun regidor-delegat defensant sense fonament l'actuació de la promotora. Un any després els ciutadans seguim sense saber perquè l'alcalde i el seu grup recolzen un macroprojecte urbanitzador que acabarà afectant la qualitat de vida de tots els que vivim a Benicarló i que hipotecarà irreversiblement el nostre futur.

Mor un home en caure d'un ultralleuger

Un pilot alemany va morir ofegat dilluns en caure d'un ultralleuger davant la platja de Peníscola.

TEXT: noemioms

FOTO: lluisagarcia

L'aparell va bolcar després de precipitar-se a la mar intentant enlairar-se a la platja de Peñíscola. L'home, de quaranta cinc anys, viatjava al costat d'una dona, que va resultar

il·lesa donat que va poder amollar-se l'arnés que li subjectava

Segons fonts del centre de coordinació d'emergències de la Generalitat i de la policia local el succés va tenir lloc pasadse les 14:30 hores davant el tram de platja on està situat l'hotel Peñíscola Plaza

Suites. Els testimonis dels fets assenyalaren que tot succeí quan només aconseguint aixecar el vol un metre, es va estavellar contra la mar a uns deu metres de la sorra. Poc després del sinistre van acudir al lloc dotacions del Servei d'Atenció Mèdica Urgent, Policia Local,

Guàrdia Civil i Bombers, així com voluntaris de l'hotel i transeünts que en aquest moment passejaven al costat de la platja, que van intentar alliberar al pilot i reanimar-lo, sense èxit. La víctima es trobava allotjada al càmping Papa del Mar i la dona era de nacionalitat txeca.

● ● ● ● ● ● ● ● ● **tolito**

Opinió

Guerra ràpida

La posició dels diputats catòlics del Partit Popular ha de ser incòmoda a la força. Els postulats claraments bel·licistes del sr. Aznar han tret a la llum una polèmica tan vella com l'oficialitat del cristianisme. A qui obeir? A l'autoritat terrenal o a l'espiritual? Al poder civil o a l'eclesiàstic? Als principis cristians que detesten la guerra o als geopolítics que la desitjen? Al perill de la pròpia crucifixió política o al de la mort del proïsme?

El resultat de la famosa votació secreta al Congrés no ha deixat cap dubte al respecte. Només que un diputat hagués votat no, sempre haurien pogut reivindicar-ne l'autoria. Ara, han quedat amb el cul a l'aire davant el seu confessor habitual que els estarà esperant per a ordenar-los que canvien de postura en una propera votació, és a dir, els obligarà al suïcidi polític. A més, al moment ritual de donar la pau els serà inevitable convertir-se en el centre de les mirades del temple. Han votat sí a la guerra. Qui els voldrà oferir la pau?

Així doncs, els diputats populars catòlics no s'atreveixen a aparèixer per l'església des del dia de la famosa votació i l'ànima els comença a fer mal. Volen penedir-se de la malifeta i tornar amb el ramat de les bones ovelles el més prompte possible. Creuen que no hauran d'esperar molt. Els han promès una guerra ràpida.

Trobades de Ciutats Comercials

TEXT: noemioms

L'Ajuntament de Benicarló exposà a Alacant les seues actuacions en matèria de revitalització comercial a Benicarló a les IV Trobades Nacionals de Ciutats

Comercials. L'acte va aplegar més de 400 tècnics, responsables polítics i representants d'associacions empresarials de tot l'estat. Aquestes jornades, s'han consolidat com un dels principals fòrums d'estudi del

sector comercial i tenen per objectiu elaborar models de comportament institucional en el desenvolupament d'actuacions coordinades per a revitalitzar el comerç urbà. L'Ajuntament de Benicarló va ser representat en

aquestes jornades per l'alcalde de la ciutat, Jaime Mundo, i el Regidor de Comerç, José Antonio Redorat, al costat del tècnic responsable de l'oficina AFIC municipal, Fidel García.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 375.

TEXT: el lector

Cada dia n'estic més convençut que el criteri que segueix la revista que vostè dirigeix a l'hora de triar el tema de portada i/o de la setmana és innexistent. Estic d'acord en l'incomoditat que ha suposat per als veïns conviure amb una persona que col·lecciona escombreries dins de casa. Inclús podria pensar que la notícia té més de curiosa que de transcendent i que ens fa viure de prop certes coses que només havíem vist per la televisió. Potser per això esperava alguna cosa més, com per exemple, que alguna persona instruïda en temes psiquiàtrics ens fes cinc cèntims de la malaltia, les causes, la patologia, el possible tractament, etc. En lloc de tot això m'he trobat amb la frase de baix "Malatia de Diògenes", i algú pot haver pensat que el gran mèrit d'aquesta "mala" dona és tenir un nebot amb el mateix nom que un afamat escriptor del segle III que va recopilar doctrines folosòfiques. Impagable la foto de la tassa del vàter.

El tema de la setmana, que a la portada només ocupa un petit quadret, deixa amb les vergonyes a

l'aire els partidaris de la destrucció de la Tossa. Entre ells el nostre equip de govern municipal. Com no podia ser d'altra manera, només opina al respecte el representant de la força política que diuen que maneja els fils d'aquesta publicació. Els que estem en contra d'aquest projecte especulador ens alegrem pel que suposa un important entrebanc a l'urbanisme salvatge i descontrolat dels ppopulars. Però qui hauria d'opinar al respecte són els candidats, a veure com respiren i de quin costat estan.

Per a rematar la feina, l'editorial (o els editorials?) ens parla de dos temes que no tenen res a veure amb cap de les notícies que apareixen a la revista. És una llàstima, perquè la primera part de l'editorial haguera donat peu a una denúncia ferma i consistent de la gallejada del senyor Flos sobre la conservació del patrimoni. Però això si, mentre hi haja gent que l'ensabona, els nostre regidor de cultura seguirà amb la seua tasca arbitraria i personalista al capdavant de la seua àrea. Flos for president.

Les cròniques de les presentacions falleres m'han semblat una mas-

cletà. Cada setmana hem estat puntualment informats de qui i com es presentava, amb un exhaustiu detall dels càrrecs (?) de cada una d'elles, foto inclosa, i un petit comentari del tema (?) que es tractarà. Especialment aclaridora ha estat "l'asplicasió" de la darrera. Els mantenidors ha estat els grans anònims de les cròniques (?). Ara ja veig vindre un monogàfic faller, amb fotos de tots i cada un dels muntatges de cartró i fusta, un comentari de la cavalcada fallera de dissabte passat per a rematar la jugada amb el màxim detall dels permis, una minuciosa descripció de totes i cada una de les "cremàs", així com quina fallera va ser la que va apagar les flames amb les seues llàgrimes. Millor uns dies de vacances.

Vaig veure a les teles comarcals l'acte de la signatura d'un conveni entre Fabra i Mundo per a la finalització del sostre d'una ermita que es veu que hi ha al nostre poble. Mentrestant els sants de la pedra es mullen i es remullen perquè mai no s'ha acabat la seua seu. La caça i captura de vot, amb l'ajuda dels diners de tots, no deuria justificar aquests espectacles que recorden

repúbliques bananeres governades per cacics. Dotze milions de pessetes, dotze.

És realment esgarrifós l'article de Pere Bausà. Sembla mentida on hem arribat per tal de vendre i vendre. Estem posats dins d'un sistema on tot té un preu, tot es compra i es ven, des de la vida o els sentiments fins una cadira o una voluntat. Quin fàstic! Encara que la frase està molt manida, jo també m'apunto al "que aturen el món, que vull baixar".

Ja fa massa dies que no surt Tolito ni el mussol. No sabem què va fer el Povei, però sí el de l'esport que menys aficionats congrega. Quina vergonya. Afortunadament han tornat els tafaners i San Abdón manté una regularitat brillant.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Dins la notícia de la presentació de la llista del PSOE es diu, entre altres coses, que la llista comptarà amb dues cares conegudes que ja van ser regidors el quadrienni que van governar. Un d'ells no va ser regidor. Utiliano Martínez no va formar part de l'equip de govern. Me'n recordaria del nom.

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano
Exposició: Avda. Magallanes, 1
Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

Cavalcada del ninot

El Prestige, la immigració i la política temes recurrents en la cavalcada del ninot.

TEXT: noemíoms

FOTO: lluisa garcia

Benicarló s'omplí dissabte de llum, color, música i confeti gràcies un any més a la celebració de la cavalcada del ninot. Milers de persones van sortir al carrer per a contemplar les variades disfresses que llüen cadascuna de les falles, sempre amb un missatge carregat de sàtira entre línies. Entre les crítiques més divertides i agudes, estava la de la falla l'Embut, que vestits els seus membres de granotes i gripaus criticaven la situació en la qual es troba "el barranquet" de Benicarló, una zona actualment plena de deixalles i de la qual només les granotes i els gripaus precisament, recorden la seua trista situació. Així mateix, van recordar el Pla hidrològic nacional.

Però sens dubte el tema de la política va tornar a ser un dels quals va tenir més èxit entre les comissions. De domadors anaven els socis del Mercat Vell comparant la política amb un circ, mentre que els de la falla el Grill criticaven aquest ítem vestint-se de gitanos. Per la seva banda, els integrants de la falla el Caduf anaven caracteritzats d'autèntics califes i muses àrabs fent esment explícit al lema de la falla, "hi ha moros a la costa", una agra crítica a la problemàtica que s'està vivint a Benicarló i a tot l'estat espanyol amb els continus fluxos que arriben d'immigrants. Continuant amb la tradició, les dones del Caduf van tornar a sobresortir de la resta d'entitats representant la seua particular coreografia, diversos mesos d'assajos es van notar al final.

FALLETA

L'Associació de Venedors del Mercat t'invita a visitar la 'falleta' (amb les seues consegüents crítiques) que hem instal·lat en l'interior del Mercat. Recordar-vos que l'horari per a estes dates serà: dissabte de 8h a 13'30h. Dilluns de 8h a 13'30h. i de 17'30h. a 20h. Dimarts i dimecres tancat. Us esperem i gràcies per la vostra col·laboració.

Crida multitudinària

El cantant de Mojinas Escozíos, Miguel àngel Rodríguez, el Sevilla, es va convertir en un reclam d'excepció la nit de la Crida.

TEXT: noemíoms

FOTO: lluisa garcia

Unes 2500 persones van acudir a l'acte que dona inici a les festes falleres i

on a banda d'escoltar a Arànzazu i Verónica fer el parlament tabé es va poder assaborir com marca la costum la tradicional mistela acompanyada del pastisset.

376

DES DEL 18 D'AGOST DE 1995

INFORMÀTICA

Echelon: el Gran Germà - Tecnologia i

El 5 de setembre de 2001 la Unió Europea denunciava l'espionatge de comunicacions d'abast mundial.

TEXT: josepVTaus

A la paret del vestíbul de l'edifici 600 de la base que l'NSA -Agència de Seguretat Nacional dels Estats Units- té instal·lada a Chicksands, Anglaterra, hi ha penjada una còpia del Conveni Internacional de Telecomunicacions ratificat pels EEUU i el Regne Unit. En el seu article 22 diu que els estats signants "es comprometen a adoptar totes les mesures possibles [...] per intentar garantir el secret de la correspondència internacional". Paradoxalment, l'objectiu de la base és interceptar comunicacions civils i diplomàtiques. Aquesta instal·lació és una de les que configuren la xarxa d'espionatge -perdó, d'intel·ligència- d'abast mundial coneguda per Echelon.

Tot i que estrictament no es pot parlar d'Echelon fins els anys 70, quan aquesta xarxa s'automatitza, el seu origen es remunta a la primera meitat del segle XX. En el transcurs de la Segona Guerra Mundial els EEUU i el Regne Unit van començar a treballar conjuntament en operacions militars d'intercepció i desxifrat d'emissions de ràdio. En acabar la guerra van decidir continuar col·laborant en matèria d'espionatge i van

signar un tractat altament secret que es coneix com pacte UKUSA -United Kingdom-United States of America-. A l'acord, rubricat el 1947, prompte es van afegir Austràlia, Canada i Nova Zelanda. Amb aquestes noves incorporacions el planeta sencer quedava sota vigilància. Més tard Noruega, Dinamarca, Alemanya i Turquia s'adherien en secret en qualitat de països "tercers". Des d'aleshores, els governs dels països del pacte UKUSA han anat ampliant aquesta enorme xarxa integrada destinada a extraure il·legalment informació de milions de missatges cada dia arreu del món.

El procediment que utilitza el sistema Echelon per trobar informació rellevant és semblant al d'un cercador d'Internet. Cada estació d'espionatge de la xarxa està permanentment a l'escolta de possibles comunicacions. Quan es capta una emissió es compa-

ra el seu contingut amb una llista de paraules clau i, si en conté, el missatge s'envia a les agències centrals corresponents per a ser analitzat i classificat. Aquest treball, que inicialment es feia a mà, necessitava milers d'operaris.

Però amb la continuada incorporació dels últims avanços tecnològics, [...] Echelon ha anat ampliant la seua capacitat d'espionatge i s'ha transformat en un sistema quasi totalment automàtic controlat per un reduït grup de persones. A mitjan dels anys 60, el subsistema d'escolta de ràdio s'ampliava amb antenes gegants per monitoritzar emissions d'alta freqüència -una d'elles es va instal·lar a la base de Rota, Cadis-. Cada volta que s'ha posat en òrbita un nou satèl·lit de comunicacions, militar o civil, la xarxa ha afegit una nova antena parabòlica en alguna de les seues bases. El 1970 començava l'automatització de la xarxa amb la substitució

"El benestar econòmic del Regne Unit tenint en compte les accions i intencions de les persones de fora de les Illes Britàniques"

d'operaris humans per ordinadors. Durant la dècada dels 80 l'NSA va impulsar el desenvolupament d'un microprocessador optimitzat per a cercar paraules clau amb capacitat de filtrar "trilions de bytes d'arxius de text [...] al dia". Al principi dels anys 90, per fer front al creixement d'Internet, es va dotar de dispositius capaços d'emmagatzemar més d'un terabyte (1024 gigabytes) d'informació. Avui en dia el sistema és capaç d'interceptar transmissions de ràdio, comunicacions via satèl·lit, informació que circula a través de cables submarins -fins i tot els de fibra òptica- i d'Internet. Durant cinquanta anys aquesta primera xarxa de telecomunica-

S'autoritza la còpia i distribució qualsevol mitjà si es

Enllaços

<http://www.heise.de/tp/english/inhalt/te/6929/1.html> - Inside Echelon, de Duncan Campbell, és un dels informes més seriosos i documentats sobre la història, estructura i funcionament del sistema de vigilància mundial.

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
 FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO
 FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
 ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors
 JOSEP BARRA
 VICENT BORRERO
 NOEMÍ OMBRES
 RAMON PARÍS

Fotografia
 i JOAN

llibertat (4)

existència d'una xarxa d'espionatge de

cions global s'ha mantingut com la més gran del món. No va ser fins la meitat de la dècada dels 90 que Internet va igualar les dimensions d'Echelon.

Amb l'enderrocament del mur de Berlín el 1989 anunciant la fi de la guerra freda, quin sentit té mantindre una instal·lació tan gran i tan cara com Echelon? Justifica l'amenaça terrorista la continuïtat d'Echelon quan, lamentablement, s'ha pogut comprovar la seua ineficàcia en aquest tipus d'afers?

En la Segona Guerra Mundial i durant la guerra freda, les agències d'intel·ligència nord-americana i britànica suposadament utilitzaven Echelon per vigilar l'URSS i els països satèl·lits. Però ja aleshores, i també posteriorment, els recursos d'Echelon s'han emprat per monitoritzar senyals i trencar codis de països aliats, i també, per interceptar comunicacions civils i comercials d'arreu del món. Amb el temps, a la llista de paraules clau es van afegir noms com el de l'actriu Jane Fonda, l'activista Eldridge Cleaver, Amnistia Internacional i centenars d'altres per la

seua oposició a la guerra del Vietnam o per la seua lluita pels drets civils. Polítics, diplomàtics, empresaris, líders sindicals, ONGs i, fins tot, representants de la jerarquia catòlica són objectius d'Echelon.

Tot i que, els integrants del pacte UKUSA ho neguen sistemàticament, la informació que recull la xarxa d'espionatge s'utilitza principalment per a afers econòmics i comercials. Durant la presidència de Bill Clinton l'NSA i la CIA van rebre instruccions d'ajudar a les empreses nord-americanes a buscar oportunitats de negoci a l'estranger. El 1994, el Regne Unit va admetre obertament que el servei d'intel·ligència britànic havia de promoure "el benestar econòmic del Regne Unit tenint en compte les accions i intencions de les persones de fora de les Illes Britàniques".

Echelon s'ha convertit –l'han convertit– en un Gran Germà de dimensions orwellianes. Governos escollits per la ciutadania, representants de la ciutadania, que han de vetllar pels interessos de la ciutadania, inverteixen els recursos de la ciutadania en espionar la ciutadania.

Qui ens guarda del nostre guardià?

(c) 2003 Josep V Taus
 Distribució d'aquest document complet per
 es fa de forma literal, es manté aquesta
 nota i s'indica l'autor.

Opinió

Carxofa i panissola

CARXOFA

Per la l'ermiteja del Roció que s'ha sabut atraure el favors de l'omnipotent president le la diputació, sr. Fabra.

PANISSOLA

Per al benicarlando més benicarlando de tots els benicarlandos, sr. Flos, que té més devoció pel Roció que pel Sants de la Pedra. Quina cara de satisfacció.

Estar en contra del PHN els costa la subvenció

APNAL-Ecologistes en Acció denuncia que la Conselleria de Medi Ambient els ha rebaixat les subvencions concedides al 2002 per la realització d'activitats mediambientals a conseqüència de la seua oposició al pla hidrològic nacional.

L'organització explica que des del govern valencià s'assegura que redueixen l'ajuda concedida de 1.850,00 € a 103,35 €, per no complir els suposats susceptibles de subvenció. Entre els documents que no ha admés conselleria es troben rebuts de lloguer totalment legals, fotocòpies d'activitats i materials editats sobre transport i mediambient suposats clarament subvencionables per l'ordre de 17 de juny de 2002 d'ajudes mediambientals, és a dir, la realització de campanyes de divulgació, l'elaboració de material divulgatiu, el lloguer del local seu de les entitats i l'adquisició de material d'oficina. Els arguments son segons els ecologistas clarament provocatius ja que se'ls arriba a requerir un contracte de lloguer, circumstancia novedosa ja que mai en els 10 anys que es rben les subvencions s'havia sol·licitat aquest document i més quan no figura en les bases de l'ordre. Així mateix, el govern valencià els denega l'edició de material ja que no demostren pertànyer a Ecologistes en Acció.

SUSANNA ANGLÉS,
 BERÀ, PERE BAUSA,
 AS, XAVIER BURRIEL,
 S, CARLES LLUCH,
 GREGORIO SEGARRA
 LLUISA GARCIA
 CARLES ADELL

Administració, subscripcions i publicitat/
 964.82.84.68
Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS- 242-95
Imprimeix/ GRÈVOL.
 PASSATGE SANT BLAI N. 2

LA VEU respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. LA VEU es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

La Via de la Plata

Etapa 10

Etapa 10: Torremegía – Mérida.

TEXT: tonyofibla

Com l'etapa és curta eixim més tard, i com els bars ja estant oberts avui podem fer-nos un café amb llet com toca. Sortim de Torremegía pel mateix carrer que vam entrar ahir, Calzada Romana. Al poc temps me n'adono que no anem bé. Li preguntem a un home que està passejant i ens confirma el nostre error. Recuitem uns pocs metres i seguim, pel costat de la carretera, que és la que ha ocupat la calçada. Poc a poc anem apropant-nos a Mérida ciutat romana per excel·lència i Patrimoni de la Humanitat.

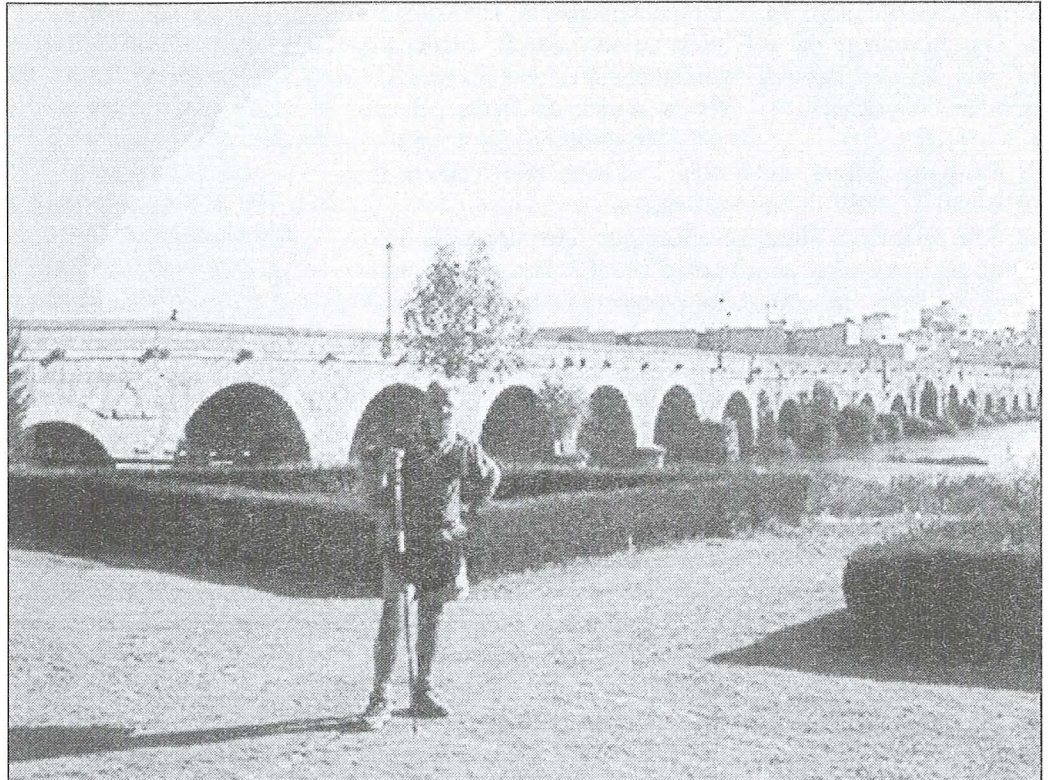
El primer que et deixa parat d'aquesta ciutat entrant a peu i pel sud és el pont romà sobre el riu Guadiana: fa 792 m de llarg, 12 m altura i té 60 ulls. Impressionat!

Continues avançant entre restes romanes fins a la plaça d'Espanya. Allí està l'ajuntament. Com l'alberg està a 3 o 4 Km del poble lloguem una habitació molt prop del centre. Ha estat el municipal qui ens a aconsellat la pensió.

Mentre parlem amb el llogater ens comenta l'actuació d'aquesta nit al teatre: "Edipo, 2000". Ja que estem ací, hi anirem.

Visitem les excavacions de la Moreria. Dinem al restaurant Malú, prop de la pensió, prou bé i bon preu.

A Fuente de Cantos

vam beure un vi que a la botella posava vino de pitarra. Vicent i jo vam comentar aquest mot però sense saber a que és podia referir. Avui al Malú ens han ofert vi de pitarra, llavors hem preguntat, encuriosits, què és aquest vi: el vi de pitarra el que posen en engerres de ceràmica en compte de botes de fusta.

La calor d'avui és la que toca. Després de dinar anem a fer la migdiada amb aire acondicionat. Quin luxe! Però estec vagarós i no dormo massa, llavors me'n vaig a prendre alguna cosa al bar ja que pel carrer no es pot anar.

Per la vesprada anem a visitar l'església i excava-

cions de Santa Eulàlia que vam agarrar oberta pels pèls. Anaven a tancar. El que passa és que ací no saps mai quin horari has d'emprar, el natural a partir de les set de la tarde o el dels funcionaris que tanquen a les set. Després anem a veure el circ i ens dirigim cap al teatre a comprar les entrades per a veure la nova versió d'Edipo.

No podem visitar el museu ja que és dilluns, encara que, per a la ministra de cultura, està obert.

Després podem contemplar diverses excavacions i monuments com el teatre, amfiteatre i circ, aqüeductes, calçades,

etc. Ben saturats de pedra, tornem a la pensió a deixar quatre coses, peguem un mos i ens n'anem al teatre. Quan està a punt de començar el teatre és presenta la ministra i de repent se sent un cant: "Lei de qualidá para el hijo de Asná! Lei de qualidá para el hijo de Asná!" Van pegar quatre xiulits i quatre crits i va començar l'obra. Com es nota que ací mana el PSOE!

Ha valgut la pena presenciar l'obra en aquest entorn. Digna representació i digna selecció dels textos. El marc, mai més apropiat. Sobre la una i mitja, tardíssim per a uns pelegrins, anem a dormir.

Peter Pan

TEXT: susanna anglès

Una altra vegada aquí amb els llibres i la literatura. Si amb l'article precedent parlava de lletres, o millor dit, d'escriptors amb llengua castellana en aquest d'avui, si trobeu, podem parlar de lletres escrites amb la nostra llengua, el català. Tinc pendent un article més extens sobre ALAMBOR i les seues publicacions, crec que val molt la pena perquè, des d'ALAMBOR, es veuen signatures plenes de sentit i riques amb versatilitat i vocabulari, crec que ja és hora que apostem per les nostres lletres. Aquest article el podeu pendre com a guia per anar fent boca. Si els mencionava ALAMBOR és per a que, per exemple, vos feu amb CONVERSES SOBRE LA GUERRA CIVIL A BENICARLÓ de Francesc del Castillo i Joan Gregori, el segon un dels poetes que més m'agraden, el primer el conec menys però el que va fent m'agrada. Crec, amb sinceritat, que mereixen la compra del llibre i, més, si es tracta de ciutadans de Benicarló. Joan Francesc Mira és una aposta ferma dins la nostra literatura i PURGATORI és un clar exemple d'aposta pel seua ampli ventall i per seu ritme narratiu. El benicarlando Manel Garcia Grau ha publicat dins Planeta—en català—la novel·la EL PAPA MALEÏT, una investigació, novel·lada, sobre la figura del PAPA LLUNA o Benedictus XIII. Si vos agraden les polítiques

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● carles lluch

Llibres

Veus en el temps

ÉS INNEGABLE que la Guerra Civil ha estat un dels esdeveniments històrics del segle XX que més petja ha deixat en la memòria col·lectiva. Aquest llibre vol deixar constància d'aquesta petja i d'aquesta memòria en el cas de la nostra ciutat. Els autors van entrevistar vint persones que van viure els fets bèl·lics del 1936 al 1939 i en van transcriure el resultat, de tal manera que la veu de l'entrevistador desapareguera i els protagonistes explicaren les seues experiències com si es tractara d'un monòleg o d'una confessió. El resultat, cal dir-ho de seguida i clar, és extraordinari per diversos motius.

En primer lloc, pel valor testimonial del llibre, pel que té de recuperació d'unes paraules i unes vivències que, d'aquí poc temps, es podrien haver perdut. En un altre sentit, els homes i les dones que recorden allò que van viure durant la contesa conformen un bell coral polifònic, un tapís de colors contrastats que, entre tots, ens aporten una visió polièdrica dels fets, ja que van veure'ls des de posicions molt diversificades. A més, els fets històrics, en ser-nos explicats des de la pura subjectivitat i alhora des de la proximitat espacial, prenen vigor i vida autèntica. Així, coses que coneixem pels llibres d'història a l'ús, guanyen presència per l'ús d'un llenguatge que els lectors reconeixem com a proper i per l'aparició d'una geografia humana quotidiana. Esdeveniments històrics com l'assalt dels llocs de culte religiós o la repressió dels vencedors es fan propers: se'ns parla de l'església de Sant Bertomeu convertida en magatzem, dels detinguts baixant per Camí de la Mar cap a l'ermita del Crist on serien jutjats, amb els seus veïns escridassant-los. Aquesta proximitat dóna una veracitat que, d'alguna manera, confirma als benicarlandos que sí, que ací també hi va haver la guerra amb tots els seus aspectes.

En segon lloc, aquest recull d'entrevistes és també destacable, a banda del contingut, per la forma. Els entrevistats, gent que en la majoria dels casos supera la vuitantena d'anys, s'expressen amb una llengua acolorida, riquíssima, evocadora: viva, en una paraula. Delcastillo i Gregori aconseguen trobar el punt just en la plasmació per escrit de la llengua col·loquial, de manera que, tot mantenint el nivell de correcció lingüística indispensable, la llengua del llibre ens sona interiorment amb el deix i l'accent de la parla pròpia i coneguda. D'altra banda, en la veu d'aquests vint benicarlandos apareix tota una manera d'adreçar-se a l'entorn físic i humà (malnoms, topònims locals) que forma part del patrimoni comú que estem perdent.

El llibre depassa l'àmbit estrictament localista per a parlar-nos en el fons, i a través de fets i noms concrets, de sentiments i vivències tan universals com ara, i encara, la guerra. L'interès de l'obra es va ampliant, a mesura que n'avança la lectura, des del nivell local a l'històric, per a parlar-nos finalment de la dimensió humana de tot conflicte bèl·lic.

Francesc DELCASTILLO - Joan GREGORI, Converses sobre la Guerra Civil a Benicarló, Benicarló, Alambor, 2002 ("Biblioteca Bàsica Benicarlanda. Sèrie Maior", 5)

vestides de sotana, vos pot agradar força aquesta trama molt real.

Qui és sempre actualitat dins del panorama de les lletres catalanes és Quim Monzó que, ara, trau en llibre els seus diferents articles amb EL TEMA DEL TEMA de Quaderns Crema ens trobem amb el Monzó del dia a dia.

La Veu de Benicarló

un regal per a tot l'any

subscriu-te !!!

EL GOLF

de Benicarló

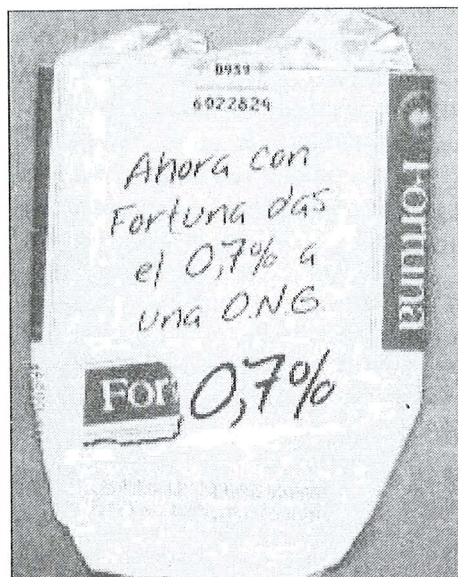
Marketing amb causa: tot val (i2)

Parlem de màrqueting amb causa quan una empresa ofereix el seu recolzament, normalment econòmic, a alguna organització solidària i dóna a conèixer la seva acció per millorar la imatge corporativa i les seves vendes.

TEXT: perebausà

Aquesta pràctica empresarial aparegué fa uns vint anys, en la celebració del Bicentenari de la Nació Americana. La campanya de restauració de l'estàtua de la llibertat, liderada per American Express, fou la primera acció d'aquest tipus. Moltes empreses van seguir el camí obert per l'entitat financera americana després de constatar els beneficis, especialment en el prestigi de l'empresa.

En 1998, l'huracà Mitch va assolir Amèrica Central. La catàstrofe tingué una gran cobertura informativa i açò provoca una fenomenal resposta solidària dels ciutadans de l'Estat Espanyol. Aquest fet marcà el "boom" del màrqueting amb causa: les agències de publicitat i les empreses es feren conscients del gran potencial que tenia per als seus interessos l'allau de solidaritat. Durant l'any 1999 més de vint milions de pessetes foren emprats en aquesta nova tècnica publicitària. La marca Fortuna promogué la campanya "ara amb Fortuna dones el 0,7% a una ONG". La multinacional de telecomunicacions Ericsson llançà, el Nadal de 1998, una campanya amb el lema "aquest Nadal Ericsson va a fer feliços molts xiquets"... "quan compres un telèfon mòbil, una part del valor del mateix anirà a mans de Unicef". Un altra campanya de Pepsi i Metges Sense Fronteres deia: "Pots pensar que açò -un pot de Pepsi- és l'ús mercantilista d'una ONG o també que amb ell contribueixes a la construcció d'un hospital". Un cas de 2003 és el del rentavaixelles Fairy que es compromet, mitjançant l'ONG Acció Contra el Hambre, a proporcionar un plat de menjar per cada ampolla que es vengui. La desfeta del Prestige, com era d'esperar per la gran resposta social, també ha sigut aprofitat: Cafè de Colòmbia donarà part del valor de les seves a la recuperació de les costes gallegues,

igual que farà la Fundació per a la Responsabilitat Social del Banc de Santander.

La funció de les empreses era fabricar coses i quantes més en feren, més beneficis tindrien. Però a la dècada de 1980 les grans empreses tradicionals, com Ford o General Motors, començaren a trontollar a causa de la recessió econòmica. Aparegué un nou tipus de corporació com Nike, Microsoft o Intel que no fabricaven coses sinó que, sobretot, les comercialitzaven. El seu objectiu fonamental és la formació d'una imatge de marca o logo. La publicitat associà les marques als valors dominants i positius de les societats del primer món com l'esport, la joventut o la bellesa. I des dels vuitanta, el màrqueting amb causa associà les marques a qualsevol causa solidària.

Moltes ONG denuncien la manca d'ajuts estatals per a desenvolupar les seves accions i açò les ha fet acceptar el màrqueting amb causa amb condicions. Es refusa l'associació directa de la solidaritat amb el consum: som més solidaris quan consumim més tabac o més rentavaixelles? I si no en consumim, som insolidaris?

Es volen controlar les imatges de països del tercer món emprades pels publicistes i que les empreses guarden un codi ètic en les seves accions.

Hi ha altres veus que refusen aquest nou tipus de publicitat perquè aporta valor a les marques però no a les causes que diu recolzar. Perquè perdurà un model de desenvolupament que no planteja solucions permanents a les desigualtats existents. Crea una persuasió dissuasiva, callant la nostra consciència: "tranquil, tu limitat a consumir, nosaltres ja fem tot el que es pot fer" o "podràs ser solidari sense que et costi res i des de ta casa". Sembla que es doni a la societat civil el protagonisme per a solucionar els greus problemes del món, però tant sols és una il·lusió.

Hi ha accions que governs, empreses i ciutadans podríem fer per resoldre les injustícies del món. El 1975, les Nacions Unides aprovaren que els països rics cedirien el 0,7% del seu Producte Interior Brut als països pobres com ajuts al seu desenvolupament. Hores d'ara, tant sols uns pocs països, com Dinamarca (1,06) o Suècia (0,81), han assolit aquest objectiu. Ni l'Estat Espanyol, ni Estats Units amb un 0,1%, estan entre ells. Anualment els països pobres paguen 320 mil milions de dòlars per esmorteir el seu deute extern, tant sols amb una inversió de la quarta part durant deu anys seria suficient per assegurar l'alimentació, salut i higiene a tota la població. Reiterades vegades s'ha demanat la condonació del deute. Els grans ajuts als productes agrícoles del primer món impedeix les exportacions dels productes agrícoles dels països pobres.

Un altre món és possible però aquest no es fa consumint aquesta o aquella marca de tabac o de cafè sinó canviant el model de desenvolupament imperant.

“Propostes
poètiques”

carles lluch

TEXT: noemi oms

El professor de Belles Arts de la Universitat de València i membre de grups com Flatus Vocis o Taller de Música Mundana, Bartolomé Ferrando, va inaugurar el divendres a la nit una exposició de poesia visual en el museu arqueològic de Benicarló. En la mostra proposa una poètica que és en ella mateixa una invitació al lector. Amb ella pretén mostrar l'espai d'una mirada oculta, d'un lleu moviment o d'un pensament divergent del que és habitual i en ocasions pròxim a l'impossible. Així mateix, intenta que les seues propostes poètiques siguin senzilles "sense grans complicacions de lectura". Assegura que la seva intenció és provocar mitjançant la proposta visual "una determinada recreació, és a dir, que la lectura del text siga alhora una proposta de creació de l'acte". La mostra es podrà visitar totes les tardes i caps de setmana fins el dia 22 de març en el Museu Arqueològic de Benicarló.

Minoria absoluta

Sence res

NO ÉS que la societat valenciana haja donat mai per a massa alegries ni optimismes, però el treball tenaç i constant del PP està aconseguint que arribe a uns extrems dels quals la recuperació es preveu molt difícil. Sembla com si el partit en el poder s'hagués proposat fer tabula rasa del fet valencià per tal que, finalment, aquesta terra culmine el procés encetat fa temps cap a la provincialització acrítica més lamentable. Volen acabar amb tot i ho estan aconseguint.

És un fet, per començar, que el patrimoni i el medi natural no han estat mai prioritats per al PP valencià, sinó moneda de canvi d'interessos urbanístics. D'una banda, són els principals responsables de la destrucció de l'Horta de València, i de l'altra fan una rentada de cara als llauradors dient-los que l'aigua del PHN és per al camp: una falsedat electoralista. Després, la llengua, que per a ells sempre ha estat un destorb, i per tant no han cessat ni un moment de posar impediments a l'ús social del valencià i de reduir-lo al nivell d'un dialecte localista i prescindible. Ara darrerament volen, de totes totes, privatitzar Canal 9, és a dir, el mitjà que podria haver fet tant per la consciència dels valencians com a poble i per la llengua si hagués estat utilitzat d'una altra manera.

El sùmmum ha estat l'ajut econòmic que van donar les Corts Valencianes a la manifestació "Agua para todos", en el que suposa un dels més grans desprestigis de les institucions valencianes. Ara resulta que amb els diners de tots hem de pagar l'autobombo del govern, igual que en les manifestacions a favor de Franco a la Plaza de Oriente. Si aleshores els assistents tenien un entrepà, ara el PP valencià n'ha fet la versió Berlanga i ens obsequia amb una paella. És un insult al propi autogovern valencià i a la dignitat del nostre poble.

Sense medi natural, sense litoral, sense llengua, sense dignitat: aconseguiran que ens quedem sense res. Això sí, amb aigua, molta aigua.

La Veu de Benicarló
un regal per a tot l'any
subscriu-te !!!

5.000
enganxines

TEXT: redacció

S'han recollit les signatures de les entitats de Benicarló dipositades en l'urna instal·lada al Casal. La campanya de recollida de firmes seguirà al mercat del dimecres. S'ha acordat fer 5000 enganxines "No a la Guerra" per repartir-les durant les Falles.

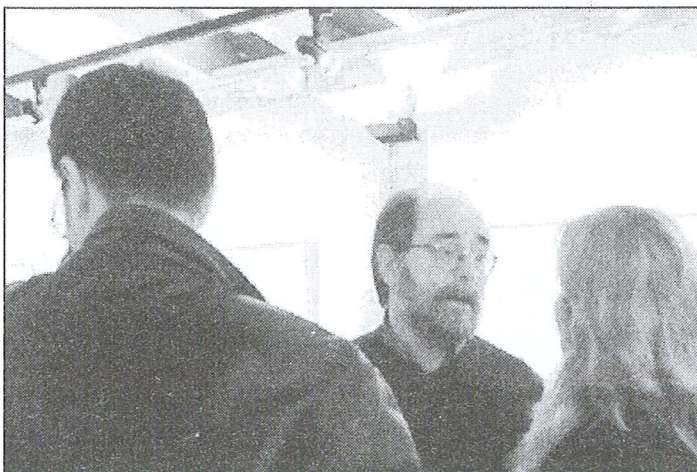
Es manté la convocatòria de concentració en cas d'actac davant l'Ajuntament portant ciris. No a la Guerra.

S'agraeix la participació de tots els ciutadans en les diverses activitats dutes a terme.

Associació Diàbolus

TEXT: redacció

L'Associació Cultural Diàbolus de Benicarló organitza aquest divendres 14 de març a les 22 hores a l'Auditori el concert-presentació de Vitral, trio de música de cambra amb Juanjo Villarroya, Jorge Martorell i Alex Andrés.

NATACIÓ

Competició a Vila-real

TEXT: cnbenicarló

Passat cap de setmana, 8 i 9 de març de 2003, els nedadors i nedadores del Club Natació Benicarló tingueren competició a la ciutat de Vila-Real. Dissabte foren els benjamins mentre que diumenge ho van fer els alevins. Tots ells celebraren la 5a jornada de la lliga provincial.

Tot i les dates que eren, cabalcada del Ninnot, dissabte van ser un total de 17 nedadors, mentre que diumenge ho feren 8.

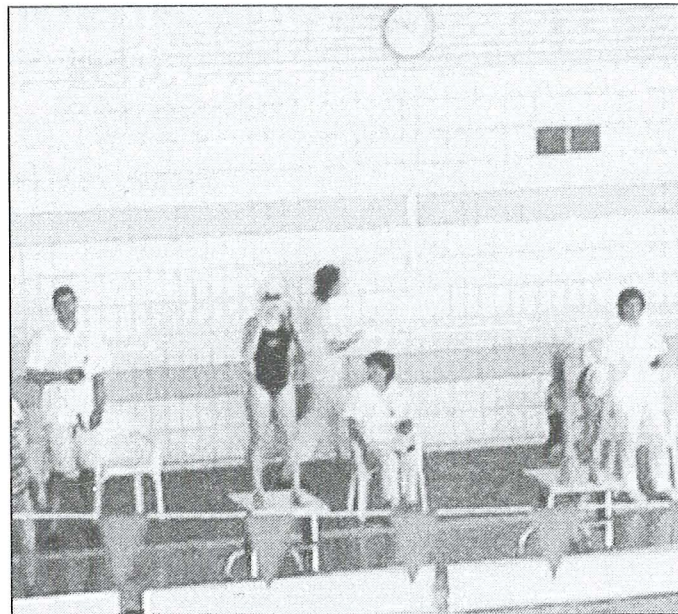
Per cinquè cop els nedadors del CNB varen obtenir uns resultats magnífics, tant a nivell col·lectiu com individual,

Els resultats esportius per part dels nedadors del nostre Club han estat:

BENJAMINS.

100 metres papallona masculí (nascuts l'any 91)

1r Marcos Fuentes Merino
5è Carlos Diaz Julbe
6è David Marqués Villarroya

100 metres papallona masculí (nascudes l'any 93)

1a Susana Del Olmo Cerdá
50 metres esquena masculí (nascuts l'any 92)
3r Ferran Remolina Rallo
4t Rubén Constante Forés
12è Héctor Aja Jarque
16è Ismael Kobbi Villarino
17è Pedro J. Fernández Córdoba
22è Lluç Añó Adell
50 metres esquena femení (nascudes l'any 94)

2a Raquel Fabregat Roig
3a Montserrat Astor Capafons
4a Maria Coll Nieto
7a Meritxell Sospedra Senar
100 metres braça masculí (nascuts l'any 91)
2n Marcos Fuentes Merino
6è Marc Foix Anglés
9è Josep Navarro Garriga
10è Antonio Àvila Forés
100 metres braça femení (nascudes l'any 93)
1a Paula Saura Martíne

Relleus masculins 4x50 metres lliures masculins

2n Club Natació Benicarló "A"
3r Club Natació Benicarló "B"
9è Club Natació Benicarló "C"

Relleus femenins

3r Club Natació Benicarló

ALEVINS

100 metres estils femenins

14a Cristina Ferrando Forés
23a Patricia O'Connor Sanz

26a Janina Rodríguez Añó
33a Martina Gil Jovaní

200 metres papallona masculí

4t Miguel Piñana del Pino
10é Carlos Astor Capafons

50 metres lliures masculí

1r Eloy Vinaiza Febrer

50 metres lliures femení

17a Cristina Ferrando Forés

22a Patricia O'Connor Sanz
30a Janina Rodríguez Añó
38a Martina Gil Jovaní

ATLETISME

Autonòmic Infantil

TEXT: carnsros

Diversos atletes del Club d'Atletisme Carns Ros van aconseguir millorar la seua marca personal en el Luís Puig de València. Els bons resultats aconseguits demostren el bon moment pel que estan passant els joves atletes, la constància en la pràctica i el treball dels seus monitos i entrenadors.

FUTBOL BASE

TEXT: gregoriosegarra

Primera regional cadet San Pedro 2

CF Benihort 2

El Benihort, amb baixes importants, no va aprofitar les ocasions de gol.

Primera regional infantil San Pedro 0

CF Benihort 1

Més del mateix. El Benihort va trobar a faltar a Aleixandre, convocat pel cadet, i no va aprofitar les oportunitats per aconseguir una golejada.

CDB

Tornem a perdre, però són falles CD Benicarló, 0 - Vilafamés 1

L'intempestiu horari en què es va disputar el Benicarló-Vilafamés (0-1) va fer que el nombre d'assistents a l'espectacle balompèdic resultara encara més minso del que és habitual.

TEXT: rodolfo **serrano**
paco **delcastillo**

Em conten vells aficionats que fa molts i molts anys tots els esdeveniments culturals i socials del poble es programaven en funció de l'hora en la qual havia de jugar el CDB. Ara hem esdevingut l'entitat més insignificant de la ciutat. Vam pujar dissabte passat al Municipal de la Carxofa a les quatre de la vesprada perquè, és clar, el partit s'havia de jugar, era un tràmit imprescindible, un mal necessari. Que si a les sis i mitja es vivia l'emoció del fútbol sala, que si més tard la gent s'havia de disfressar per anar al ninot eixe, que si en diumenge els jugadors estarien cansats de les activitats culturals de la nit anterior. Un partit quasi clandestí semblava allò, no hi havia ni representants de la benemèrita institució fundada pel duque de Ahumada.

L'espectacle sobre el terreny de joc es podria qualificar de discret tirant a inexistent. Els forasters, amb alguns vells coneguts veterans a l'alineació, van aconseguir una immerescuda victòria afavorida per una important dosi de sort. A la primera part només van xutar dues vegades a porta i en totes dues, casualitat, van estavellar l'esfèrica al travessar i a la

segona part, amb un sol xut, un tal César —exdefensa del Vinaròs per més inri— va encertar a connectar un curiós cacau des de fora de l'àrea que deixar estupefacte el bo de Sánchez. Com sempre, el Benicarló es va merèixer guanyar: tres xuts al travessar i fins a tres u contra u (Peraire dos i Raül) que els nostres davanters no van poder concretar.

El partit també va tindre la seua jugada polèmica i tot. Miguel va rematar des de més de vint metres de distància contra la porteria forastera, el baló va pegar al pal superior i en la seua caiguda es va introduir més de quinze centímetres dins la porteria (el canalla del linier va callar com una senyora de la vida de preu assequible a totes les butxaques), el rebuig de l'esfèrica va fer cap justet a la testa de Kamal el qual, sense porter i amb els vint-i-tants metres quadrats de la porta a la seua disposició, va tenir l'estranya habilitat de tornar a estavellar la bola al travessar. Quin desespero! L'home de la bandereta, que se semblava a Alvaro Vitali segons ens va fer veure Marcos Segarra, va restar immune de la seua malifeta i és que nosaltres, Déu meu, no tenim forces ni per bramar.

Però si sobre el terreny de joc no es va poder presenciar res de novedós, a

la grada, els pocs espectadors assistents al partit, vam poder fruit de l'espectacle de comprovar com el Benicarló és l'únic equip del món que té dos tècnics: un de plantat al costat de la banqueta i que consta a les actes i fins i tot decideix els canvis i un altre assegut a la tribuna que dóna als jugadors instruccions absolutament contradictòries a les del míster oficial. Alias, pobre home, s'ho mira tot amb professional resignació i Xoco des de la tribuna els diu als futbolistes on s'han de col·locar i què han de fer. Dues consideracions al respecte. Una, Alias va ser poc elegant i va demostrar tindre poc tacte en canviar a la mitja part el jove Peraire per haver fallat un parell d'ocasions, no s'ho mereixia el canterà que suposo que es deguera quedar enfonsat. Dos. Aquesta setmana ha corregut la brama que José Verge se'n faria càrrec de l'equip; no m'ho acabo de creure, l'entorn, em fa l'efecte, no resulta del seu gust i segur que hauré d'esperar una temporadeta a veure què passa.

Del camp, com sempre, vaig sortir disgustat i només em va faltar que em vaig trobar Kosequi, amb unes patilles curiosíssimes, esmoladíssimes, que li arribaven fins la part inferior de les barres. L'exreporter d'aquesta casa em va dir que

estava d'allò més content perquè havia vingut en companyia del president del Vilafamés, vaig intentar pegar-li un calbot però, esmunyedís com és, se'm va escapar viu.

Ara anem quarts per la cua, a només tres punts dels nostres immediats perseguidors, San Pedro i Artana. Diumenge visitem el camp de la germana població de l'Alcora. És clar, són falles i qualsevol resultat negatiu seria perfectament previsible.

En aquestes dates tan entranables i nostrades sempre m'agrada tindre un detall amb la clientela. Si l'any passat em vaig marcar una espectacular i sorollosa mascletà virtual enguany havia pensat d'escriure la lletra d'una cançó fallera, una cançó d'aquelles que representen tan bé "lo nostre", i després de burxar hores i hores per internet no he aconseguit fer-me amb la que jo volia, aquella del muñeco de fallas me quemastes me quemastes.

Penso que aquesta melodia popularitzada pel malaguanyat Rafael Conde el Titi recull la quintaessència de la festa: una cançó de temàtica valenciana cantada al so i els acords d'una copla andalusa. Xale-se'n bona cosa, amic lector, i no en faça cas dels meus innocents deslligats.

EL CÒMIC DE XAVIER BURRIEL/ Paguem i esperem ...

laveudebenicarlo@eresMas.com
E-MAIL DE CONTACTE